

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. De consensu requisito ad matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

De matrimonio, quatenus est Sacramentum.

Matrimonium in lege naturæ, & veteri, quamvis verissimum fuerit matrimonium, Sacramentum tamen propriè loquendo non fuit, sicuti modò est, quod in nova lege Evangelica inter fideles contrahitur, à Christo ad dignitatem Sacramenti elevatum, prout pluribus probant *Controv.* ac fides nos docet, ita ut hodie inter fideles baptizatos contrahi non possit verum matrimonium, quin sit Sacramentum, & privata sæpius errantium ob suã peculiarem hæresin intentio, per generalem & universalem faciendi, quod Christus instituit, corrigatur; prout pluribus videre est apud Theologos, quos de aliis etiam circa materiam & formam, circa Ministrum hujus Sacramenti, circa institutionem hujus Sacramenti, &c. videre potes, vel *Auth. Meth. hic.* Illud fortassis hæc adhuc dubitabis, utrum matrimonium per Procuratorem, vel per epistolam contractum sit validum, & Sacramentum. Cui dubio communissima hodie praxis responderet, quòd validum sit matrimonium, & Sacramentum, quamvis per Procuratorem, vel per epistolam inter absentes contractum sit, cum matrimonii contractus, quem ad dignitatem Sacramenti elevavit Christus, non aliter se habeat, quàm alii contractus, qui per Procuratores & epistolas validè contrahuntur; ita tamen, ut de jure tam antiquo in *c. ult. De Procurat. in 6.* quàm Trident. plures condiciones ad validè

mattimonialiter per Procuratorem contrahendum requirantur. Primò, ut legale mandatum habeat Procurator contrahendum taliter, & quidem in certa persona. Secundò, ut per se hoc negotium peragat Procurator, & que alium substituat, nisi expressè à se ipsi concessum. Tertio, ut in hoc intermedio tempore non revocet, prout ex alibi dictis jam patet. Quarto, ut consensus contrahentium per Procuratores tanquam interpretes, cum Parocho & testibus exprimat, ad validam matrimonii damnationem clandestinitatem; non quidem quasi consensus Procuratoris coram Parocho, & testibus fieri debeat, modò aliunde sufficienter probari possit; nec quòdum tempore, quando Procurator consensus in Principalis in tale matrimonium exiret, debeat Principalis hic sibi patens esse, & usu rationis frui, cum talis tempore fortassis dormire possit, sed quòd constituendo Procuratorem compo- sitionis fuerit, & liberè egerit, nec mandatum revocaverit, ac Procurator hinc nunc, dum coram Parocho & testibus consensum sui Principalis explicat, non ne utatur & liberè agat.

§. III.

De consensu requisito ad matrimonium.

Quòd ad validè contrahendum matrimonialiter, utriusque contrahentis obligationem conjugalem de presenti, consensus & acceptatio (aliter moraliter simultanea) requiratur, per verba ordinariè, aut signa exteriora, jura

morem patriæ explicanda, si dubia sint, seu obscura, certum est, & constat ex *c. Ex literis 7. c. Ex parte 9. h. t.* quamvis alie consuetudines patriæ non serventur *c. 1. h. t.* quæ de solemnitate quidem accidentali matrimonij nonnunquam esse possunt, non autem sunt de substantia matrimonij, de qua disponere non possunt tales privatæ consuetudines, sed jus naturale, vel jura Ecclesiastica, &c.

§. IV.

Virum ad valorem matrimonij contracti à liberis necessarius sit consensus parentum: Et an patria potestas se extendat ad retinendas uxores filiorum?

Respondetur primò, non requiri ad valorem matrimonij à liberis utriusque sexus contracti, consensum parentum, uti constat ex *c. Cum virum 12. De Regularib. & ex Trident. sess. 24. c. 1. De reformat.* cum in illis, quæ ad statum electionem pertinent, sui juris & liber sit quilibet, præsertim ad gravia onera matrimonij in se suscipienda; quamvis negari non debeat, de honestate & decencia esse, in re tam ardua, parentum etiam voluntatem exquirere, quod solum etiam SS. Canones innuunt, qui ita leges Civiles plus fortassis requirentes corrigunt, ut tamen decencie & reverentie erga parentes nihil derogent, dum ad consilium saltem Pareptam audiendum inducunt liberos, sæpius etiam peccaturos, si sine consensu eorum matrimonium ineant.

Ad reddendas autem filijs suas, quas duxerunt uxores, cogi possunt, & debent

Compend. Pirking.

parentes, censuris etiam Ecclesiasticis, si injustè eas retineant. *c. Non est 11. h. t.* quamvis enim per contractum matrimonium non eximantur liberi patriæ potestate, §. final. *Instit. de patria potestate*, non tamen potestati soceri subjiciuntur uxores filiorum, neque patria potestas ad hæc spiritualia se extendit. *c. final. De judiciis in 6.*

SECTIO IV.

De matrimonio ficto, seu simulato, & coatto.

§. I.

An matrimonium fictè contractum sit validum, & ad quid obligetur, qui fictè contraxit?

Quòd matrimonium fictè contractum invalidum sit (quamvis ex parte unius tantum fictio intervenerit) ex defectu consensûs, clarè patet, & desumitur ex *c. Tna nos 26. h. t.* ita tamen, ut in foro nonnunquam exteriore, ubi fictio probari non potest, pro matrimonio valido judicetur, neque credatur afferenti fictionem, in præjudicium alterius; & in foro etiam interno grave peccatum injustitiæ, & sacrilegii taliter fictè contrahens committat, ob deceptam turpiter alteram, cum qua fictè contraxit, & læsam graviter Sacramenti reverentiam, ad quam verus consensûs requiritur. Et hinc fieri etiam potest, ut, cum deceptor aliter damnum personæ illatum, eum qua fictè contraxit, reparare

o o o o non